

ind paa et saadant Forslag, thi, som man vil se af min Skrivelse, vilde jeg ikke lade mig affinde alene, men maatte tage Hensyn til Andros Ret. Den høitærede Minister udtalte sig da temmelig bestemt med Hensyn til denne Frederiksfundsbane og gav mig paa en Maade et Løfte om, at Frederiksfundsbanen ad den antydede Linie skulde komme i Stand, og dette Løfte tillader jeg mig nu at tage til Indtægt for Frederiksfunds Beboere, idet jeg haaber, at den høitærede Minister, for saa vidt han kan, vil indfri det.

Efter hvad jeg nu har tilladt mig at meddele, det være, at denne Meddelelse liden af Mangler, af Usuldstændigheder, men det maa ikke skrives paa Sagens Regning, men paa min Mangel paa Evne til at fremstille den saa indviklet Sag — haaber jeg, at det maa erkjendes, at de Insinuationer, som have været rettede imod os, ja, alle disse Insinuationer, forsaavidt de have villet kastet en Skygge ud over os i denne Sag, ere ugrundede. Jeg paastaar over for hele Verden, at de ere ugrundede. Det forekommer mig, at man burde agte os, fordi vi stode fast under de Intriger, der klybbede vor Tid. Lad os tænke os et Skib, som angribes — det er to Mænd, som staa til Kors, for at styre det hen mod et godt og forønsket Maal. Dette Skib skal tages, og deres Besætning selv synes noget vallende. Maa det da ikke agtes, at disse to Mænd staa faste og fra Skandsen klinge Sjenken til Sørlig paa Dækket? Det forekommer mig, at man nok kan indromme, at der har været suldstændig Berettigelse fra vor Side til ikke at lade denne Sag slippe os ud af Hænderne, for det behagede Andre at afsidde den, og for det man behagede at forandre de Tilfagn, der vare givne, og, hvad mig specielt angaar, da kan jeg ikke negte, at jeg ikke holdt af, at mit Projekt skulde komme til at staa som en tom Tanke, og jeg selv som en Nar, at det skulde udryddes som en dødelig Plan, der ikke for tjente Paaagtelse. Nei, det er min Trøst som Ingeniør, at, ihvorvel jeg ikke har kunnet forhindre, at Sagen blev dræbt, der den dog død paa en saadan Maade, at man maa erkjende, at den har været lyslevende, at min Plan havde Værd. At Projektet

var godt og havde Betydning, derom kan der efter min Overbevisning ikke være nogen Tvivl. Jeg har den Overbevisning, at Sagen var god, og at den vil komme den Tid, da man bittert vil angre, at Ceiligheden til at faa den ny, selvstændig Forbindelse mellem Kjøbenhavn og Landsdelene, ikke er bleven benyttet. — Man skal ikke bilde mig ind, naar man ser paa den indkjøbte Sernbanegaard herude, at det kan være heldigt for Publikum, at alle Sernveie samles der, og vil man beregne den Tid, der gaar med til at expedere alle de mange Sernbanetog, som de mange Forgrevninger, naar Forbindelserne skulde være uafhengige, ville nødvendiggjøre, skal man se, at man kommer tilfort. Den Sag vedkommende, imidlertid ikke mig, derfor skal jeg ikke videre bevære den, men jeg gjentager, at jeg er overbevisning, at den Tid vil komme, da man vil angre, at man ikke har benyttet Ceiligheden til at faa denne Sernbanesag gennemført. Vor påtænkte Bane vilde have bragt Kjøbenhavn i direkte Forbindelse saavel med Syen som med Sylland, thi, jeg skal yderligere gjøre opmærksom paa, at under 1ste Juli blev der af os indgivet et Andrage inde om eventuel Fortsættelse af Anlægget fra Refsums Hed ved Kallundborg over til Syenshoved og Odense med til Svendborgegnen samt over Øbilstoft til Randers. Der har ualfsag lagt en stor Plan til et suldstændigt Sernbanesystem, og jeg gjentager det endnu, under vil komme den Tid, da man vil angre, at dette System ikke er blevet gennemført. — Hvad nu den høitærede Indvigningsministeres Optraeden i denne Sag i det Hele taget angaar, da skal jeg ikke negte, at det er og vil altid blive mig ufatteligt, at han ikke blev stående ved den Garant, der ubestridelig af ham var givet. Det er ubestrideligt, at han har været i god Forstaaelse med os angaaende Forstaaelsen af Garantien, og jeg kan ikke fatte, at det siger jeg ligefrem, at han ikke har villet staa og falde med sin Garantifortøllning. — Skulde det være Finansministeren, der bestemt har modsat sig Sagen, så og ganstke vist, saa falder Skylden paa ham; men det har den høitærede Minister ikke oplyst her. Det maa erindres, at Talen om